

ἐν τινι τόπῳ, ἐνθα ἔμελλε νὰ κατασκευασθῇ σιδηρό-
μος, ἀνεκάλυψαν πτώμα ἀνθρώπινον, περιτειγμένον
ἐντὸς σινδόνος χρυστεῆς· ὁ διευθυντὴς τοῦ σιδηροδρό-
μου εἰδοποιήθη ἀμέσως, ἀλλὰ πρὶν φθάσῃ, οἱ ἐργάται
εἶχον διανεμίει μεταξὺ τῶν τῶν θησαυρὸν, τοῦ ὁποῖου
τὸ βάρος ἀνέβαινε εἰς τρεῖς περίπου ὀκάδας! Τὸ
πτώμα ἦτο ἀγρίου ἀμερικανοῦ ταφέντος ἐκεῖ πρὸ τῆς
ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ τοῦ Κολόμβου!

ΟΦΘΑΛΜΟΣ ΖΩΩΝ.

Πῶς σαρόνεται, πλύνεται κ.τ.λ.

Περίεργος ἐπιγραφή! πιθανὸν νὰ εἰπωσί τινες τῶν
μικρῶν ἀναγνωστῶν μου. Περίεργος καὶ παράξενος
τῷ ὄντι· ἀλλ' ἀκούσατε.

Διὰ νὰ δύναται ὁ ἄνθρωπος, ὡς καὶ τὰ τετράποδα
ζῶα, νὰ βλέπῃ καθαρά τὰ ἐξωτερικὰ ἀντικείμενα ἐ-
χρειάζετο νὰ τηρῆται ὁ ὀφθαλμὸς ὑγρὸς καὶ καθαρός.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ πάνσοφος καὶ πανάγα-
θος ἡμῶν Δημιουργὸς ἐπρομήθευσε τὸν ὀφθαλμὸν μὲ
μικρὸν τινα ἀδενίσκον, εἶτε ὄργανον, τὸ ὁποῖον κατα-
σκευάζει καὶ ἐκκρίνει εἶδος τι βυστοῦ, δάκρυα καλου-
μένου, τὰ ὁποῖα δάκρυα ἐξαπλοῦνται καθ' ὅλον τὸν
ὀφθαλμὸν, καὶ σαρόνονται ἔπειτα ὑπὸ τῶν βλεφάρων,
τὰ ὁποῖα πρὸς τοῦτο ἀνοιγχαλκίουν τὴν συχνά, καὶ
μεταφέρονται πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν γωνίαν τοῦ ὀφθαλ-
μοῦ, ὅπου ὑπάρχει σωλὴν ἀνοικτὸς, διὰ τοῦ ὁποῖου κα-
τέρχονται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ῥινὸς, καὶ ἐξατμί-
ζονται ἐρχόμενα εἰς ἀπαρὴν μὲ τὸν ἀέρα, τὸν ὁποῖον
ἀναπνέομεν, καὶ ὁ ὁποῖος διερχόμενος διὰ τῆς ῥινὸς
εἰς τοὺς πνεύμονας θερμαίνεται καὶ οὕτω χρησιμεύει
εἰς τὴν ἐξατμίαν τῶν ἐκεῖθεν καταρρεόντων δακρύων.

Ἐὰν δὲν ὑπῆρχον τὰ δάκρυα καὶ τὰ βλέφαρα, θὰ
ἐβλέπομεν τὰ ἐξωτερικὰ ἀντικείμενα ὅπως μᾶς φαίνον-
ται διὰν κυττάζωμεν διὰ ὁελίου, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ὑπάρ-
χει κόνις.

Ἐκτὸς τούτου ὁ οὐράνιος ἡμῶν Πατὴρ ἔθεσεν εἰς
τὰ ἄκρα τῶν βλεφάρων πολυαριθμούς τρίχας, διὰ νὰ
προφυλάττωσι τὸν ὀφθαλμὸν ἀπὸ ἔντομα καὶ ἄλλα
πράγματα, τὰ ὁποῖα ἡδύναντο νὰ εἰσέλθωσι εἰς αὐτὰ
ἐὰν δὲν ἦσαν αἱ τρίχες αὗται· εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν
ἄκρων τῶν βλεφάρων ὑπάρχουσι προσέτι ἄπειροι ἀ-
δενίσκοι, οἱ ὁποῖοι ἐκκρίνουσι ἐλαιώδη τινα οὐσίαν, ἥτις
χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσῃ τὰ ἄκρα ἀπὸ τοῦ νὰ
ἐρεθίζωνται διὰ τῆς προστριβῆς, καὶ νὰ κρατῇ τὰ δά-
κρυα ἐντὸς τῶν βλεφάρων.

Ἀκόμη ὁ ἀγαθὸς ἡμῶν Πλάστης ἐπρομήθευσε τὸν
ὀφθαλμὸν μὲ τέσσαρας μικροὺς μυῶνας, διὰ τῶν ὁποί-
ων δύναται νὰ κινῆται πρὸς τὰ ἄνω, τὰ κάτω, τὰ δε-
ξιὰ καὶ τὰ ἀριστερὰ καὶ τριγύρω, καὶ οὕτω μᾶς σώζει

ἀπὸ τὸν κόπον τοῦ νὰ στρέφωμεν τὸ πρόσωπον πρὸς
τὴν διεύθυνσιν, τὴν ὁποίαν θέλομεν.

Ἀλλὰ ταῦτα εἶναι μηδαμινὰ παραβιβάμενα ἡμῖν τὸν
ἐξάϊον μηχανισμόν τοῦ βολβοῦ. Ὅταν θεωρήσῃ τις
τοὺς χιτῶνας, ὑπὸ τῶν ὁποίων περιβάλλεται, τὰ ὑγρά
τὰ ὁποῖα περιέχει, τὸν κρυστάλλινον φακλὸν καὶ τὴν
κórην, διὰ τῶν ὁποίων διέρχεται τὸ φῶς, καὶ τὸ ὀπτι-
κὸν νεῦρον ὅπισθεν ἐξηπλωμένον, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου σχη-
ματίζεται ἡ εἰκὼν ὧν τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα
βλέπομεν, δὲν δύναται εἰμὴ νὰ θυμάσῃ τὴν σοφίαν
καὶ ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἦναι εὐγνώμων διὰ
τὸ τόσον ὠραῖον καὶ τόσον ὠφέλιμον τοῦτο ὄψρὸν τοῦ.

Ἄς μὴ παραξενευθῶσι τὰ παιδία, διὰν ἀκούσωσιν,
ὅτι ἡ μηχανὴ τοῦ φωτογράφου δὲν εἶναι ἄλλο παρά
ἀπομίμησις τοῦ ὀφθαλμοῦ. Τὸ ὕαλινον, τὸ ὁποῖον εἶ-
ναι ἔμπροσθεν τῆς μηχανῆς παριστάνει τὸν κρυστάλ-
λινον φακλὸν, ἡ δὲ ὕαλινη πλᾶξ, ἐπὶ τῆς ὁποίας σχη-
ματίζεται ἡ μορφή τοῦ ἀνθρώπου, τὸ νεῦρον τῆς ὁρά-
σεως. Ὅ,τι γίνεται εἰς τὴν μίαν περίστασιν, γίνεται
καὶ εἰς τὴν ἄλλην· ὁ ἄνθρωπος διὰ τοῦ λογικοῦ του ὠ-
φελεῖται ἐκ τῶν ἔργων ὡς καὶ ἐκ τῶν νόμων τοῦ Θεοῦ
εἰς τὸν φυσικὸν κόσμον.

ΚΥΝΕΣ (σκύλοι)

Τὸ γένος τῶν κυνῶν περιλαμβάνει τέσσαρα ξεχωρι-
στὰ εἶδη· τὸ τῶν καθ' αὐτὸ σκύλων, τὸ τῶν λύκων, τὸ
τῶν θωῶν (τσακαλιῶν) καὶ τὸ τῶν ἀλώπεκων. Τὸ εἶδος
τῶν σκύλων εἶναι τὸ σημαντικώτατον διὰ τὸν ἄνθρω-
πον καὶ περὶ τούτου θέλομεν εἰπεῖν ὀλίγα πρὸς διδα-
σκαλίαν τῶν μικρῶν ἀναγνωστῶν μας. Τὸ εἶδος τῶν
σκύλων ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἀγρίων καὶ τῶν ἡ-

ἄγριος Κυνηγετικὸς κύων.

μέρων. Τῶν ἀγρίων σκύλων ὑπάρχουσι τρεῖς πα-
ραλλαγαί, δύο τῶν ὑποίων βλέπει ὁ ἀναγνώστης εἰς τὰς
προκειμένας εἰκονογραφίας. Ἀμφότεροι, ὅτε Κυνη-
γετικὸς καὶ ὁ Ὄττοκύνων εἶναι αὐτόχθονες
τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς καὶ ζῶσι πάντοτε ἀγελήδον. Ἡ

πρώτη μάλιστα παραλλαγή. ὁ κυνηγητικὸς κύων εἶναι τόσον τολμηρὸς καὶ ἰσχυρὸς, ὥστε ἐπιπίπτει ἀφόβως ὄχι μόνον κατὰ ποιμνίων, ἀλλὰ καὶ κατὰ κτηνῶν καὶ ἔκτων, ἐπιφέρων μεγάλας καταστροφάς. Εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας ὑπάρχει καὶ τρίτη παραλλαγή τοῦ ἀγρίου σκύλου, ἣτις ζῇ καὶ αὐτὴ ἀγελῶδον καὶ προσβάλλει ἀφόβως πάντα τὰ ζῶα οὐδ' αὐτῶν τῶν τίγρεων καὶ λεόντων ἐξαιρουμένων.

Τῶν ἀγρίων ἔχομεν ἀναριθμήτους σχεδὸν παραλλαγάς· αἱ κυριώτεραι ὅμως τούτων εἶναι ὁ κύων τοῦ Θιβέτ, ὁ κυνηγετικὸς (ὁ κοινῶς λεγόμενος λαγωνικὸν) ὁ τῆς Ἀμερικῆς (τῆς Νέας Γῆς) Ὁ ταυρόσκυλος, ὁ ποιμενικὸς ἡμανθρόσκυλος καὶ ἄλλαι μικρότεροι καὶ ποικιλοτέραι παραλλαγαι, τὰς ὁποίας συντομίας χάριν δὲν ἀναφέρωμεν.

Ῥοσκίωμ.

Ἐξ ὧν τῶν ζῶων, ὅσα ὁ Θεὸς ἔπλασε πρὸς χρῆσιν τοῦ ἀνθρώπου ὁ κύων φαίνεται ὁ πιστότερος καὶ μᾶλλον ἀχώριστος αὐτοῦ σύντροφος. Ἐὰν τὰ στενὰ θρία τῆς ἐφημερίδος τῶν Παίδων ἐπέτρεπον, ἡδυνάμεθα νὰ ἱστορήσωμεν πολλὰ ὠραῖα ἀνέκδοτα τῆς πίστεως καὶ θυμοσφορίας τοῦ εὐγενοῦς τούτου ζώου, τὸ ὁποῖον τοσοῦτον ἀφοσιῶται πολλάκις εἰς τὸν κύριόν του, ὥστε ἀποθνήσκοντος τούτου, ἀρνεῖται πᾶσαν τροφήν προτιμῶν ν' ἀποθάνῃ μᾶλλον παρὰ νὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν ἄλλου. Καὶ ὅμως πόσον ἀγροίκως καὶ ἀσπλάγχχνως μεταχειρίζονται πολλοὶ καὶ μάλιστα παιδιὰ τὸν πιστὸν τοῦτον σύντροφον τοῦ ἀνθρώπου, δέροντες καὶ διαφοροτρόπως βασανίζοντες αὐτὸν, ἐνθ' οἷ' ἡπίας μεταχειρίσεως δύνανται νὰ τὸν διδάξωσι νὰ κάμνῃ πολλὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀξιοθαύμαστα! Ἱστορεῖται ὅτι σκύλος τις εἶχε διδασθῇ νὰ συνοδεύῃ τὰ ζῶα τοῦ κυρίου του εἰς τὴν βοσκήν, καὶ ἀφοῦ τὰ ὠδήγει ὀπίσω εἰς τὴν οἰκίαν, νὰ λαμβάνῃ τὸ ἀγγεῖον ν' ἀντλή ὕδωρ ἐκ τοῦ πηγαδίου, νὰ τὰ ποτίζει, νὰ τὰ ὀδηγῇ κατόπιν εἰς τὸν σταυλὸν των, νὰ τοῖς θέτῃ τὴν ἀνάλογον ἐκάστην τροφήν καὶ νὰ ἐξέρχεται κλείων κατόπιν αὐτοῦ τὴν θύραν!

— Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἑρρίκου τοῦ 38 βασιλέως τῆς Γαλλίας (1575 μ. Χ.) ἦσαν εἰς τὰ Παρίσια μόνον τρεῖς ἄμαξαι, δύο ἐκ τῶν ὁποίων ἀνῆκον εἰς τὸν βασιλέα· ἡ δὲ εὐρίσκονται εἰς ἐνέργειαν ὑπὲρ τὰ 800 λεωφορεῖα, ἣτοι ἄμαξαι διὰ τὸν λαόν, διατρέχουσαι ἐκάστη ὠρισμένης ὁδοῦ· ἐκτὸς δὲ τούτων ὑπάρχουσιν ἄπειροι δέτροχοι καὶ τετράτροχοι ἄμαξαι, αἱ ὁποῖαι εἶναι τοιοῦτοτρόπως τοποθετημέναι ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας καθ' ὅλην τὴν πόλιν, ὥστε ἐμπορεῖ τις νὰ ἀγωνιάσῃ μίαν εἰς πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας καὶ πᾶν μέρος τῆς πόλεως.

— Ὅτε πρὸ τινων ἐτῶν ἕνεκα τῆς ἀσθενείας τῶν σταφυλλῶν αἱ ἄμπेलοι πανταχοῦ τῆς Ἰταλίας ἤρχισαν νὰ καταστρέφονται, ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Τοσκάνης, κυβερνωμένης τότε ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Δουκὸς, συνέθεσε διαφόρους προσευχὰς πρὸς τὸν Πατριάρχην Νῶε, ὅπως ἕνεκα τῆς σχέσεως αὐτοῦ μετὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀμπέλου, εὐδοκήσῃ νὰ θεραπεύσῃ τὴν ἀσθενείαν των!

— Ἐξ ἑμέχρις ἐσχάτων ἐν τινι πόλει τῆς Νέας Ἀγγλίας κοράσιον τυφλὸν, κωφὸν καὶ βωδὸν, ἔχον προσετι τὴν δεξιὰν χεῖρα παράλυτον· ἀλλ' ὅμως τὸ κοράσιον ἐκεῖνο ἐδυνήθη νὰ μάθῃ νὰ γράφῃ καὶ ἀναγινώσκῃ, νὰ ῥάπτῃ καὶ νὰ διακρίνῃ τὰ χρώματα διὰ μόνης τῆς ἀφῆς τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς! Ὅποια θαυμαστὰ πράγματα δὲν κατορθώνει ἡ ἐπιμονὴ τοῦ ἀνθρώπου συνοδευμένη ὑπὸ χριστιανικῆς ἀγάπης!

— Ἐπιστήμων σκύλος. Ὁ περίφημος μετεωρολόγος τῆς ἀντικυ τῆς Νέας Ὑόρκης πόλεως Βρούκλιν εἶχε σκύλον, τὸν ὁποῖον εἶχε διδάξει νὰ τὸν ἐξυπνῇ καθ' ἐκάστην ὥραν τῆς νυκτός, εὐθὺς ἀφοῦ ἤκουε τὸ ὠρολόγιον σημαῖνον, διὰ νὰ καταγράψῃ τὰς σημειώσεις τοῦ βαρομέτρου καὶ θερμομέτρου!

— Τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον τοῦ Πρώτου ὑπουργοῦ τῆς Ἐκπαιδεύσεως συνιστῶμεν εἰς τὴν ἡμέτερον ὑπουργὸν τῆς Παιδείας. «Υπεσχέθην εἰς τὸν Θεόν, — ἔλεγεν ὁ εὐσεβὴς ἐκεῖνος ἀνὴρ, — ὅτι θὰ θεωρῶ πᾶν χωρικόπουλον ὡς ὄν, τὸ ὁποῖον ἡδύνατο νὰ παρουσιάσθῃ ἐναντίον μου πρὸς τὸν Θεόν, ἐὰν δὲν ἐφρόντιζον νὰ τῷ παρέξω τὴν καλλίστην δυνατὴν ἐκπαιδεύσιν τὴν ἀρμόζουσαν εἰς λογικὸν ὄν καὶ χριστιανόν.»

Ὅταν οἱ ὑπουργοὶ τῆς Ἑλλάδος φθάσωσιν εἰς τοιαύτην θέσιν ὥστε νὰ αἰσθάνωνται τὴν ὁποίαν ὁ τῆς Πρωσίας ἡσθάνετο εὐθύνην τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ θέσεως, τότε, καὶ μόνον τότε θὰ ἴδωμεν καὶ ἐν Ἑλλάδι τὰ τῆς παιδείας κἄλλιον ἢ σήμερον διασώμενα.

— Εἰς τὴν ἀχανῆ ἔκτασιν τοῦ οὐρανοῦ ὑπάρχουσιν ἀστέρες, οἱ ὁποῖοι ἀπέχουσι τόσον ἀπὸ τὴν γῆν, ὥστε